

които съ конкордантно интеркалирани разни по дебелина и качество глиnestи и варовити мергели. Пластоветъ отъ подобенъ по-лесноразрушимъ отъ водите и атмосферилията материал слѣдватъ съверно докъдъ самата рѣка Тунджа, нѣколко метра предъ които пластоветъ потъватъ и се изгубватъ изъ подъ дилувиално-алувиалния крайтундженски наносъ. Въ сѫщия профиль попада и масивната младоеруптивна червеникава скала, която стърчи изъ надъ низките води всрѣдъ рѣка Тунджа не далеко отъ воденицата, находеща се съверно отъ кариерата. По-нагорѣ по Тунджа надъ поменатата воденица се откриватъ отъ самата рѣка пакъ глиnestопѣсъчливи тѣнкослойни пластове, само че тѣ сѫ отъ частъ размѣстени и иматъ различно падение отъ онова на пластоветъ при кариерата. Тѣхното падение е къмъ NO hora $0+10^{\circ}$. Въ областта на долчето, находеще се между в. Терзименъ и в. Калебайръ, пластоветъ иматъ посока отъ с.-и. къмъ ю.-з. (hora 17). Тукъ глиnestопѣсъчливите и варовитите пластове прѣминуватъ въ сиви тѣнкослойни, разрушащи се на повръхността си мергели, които, петрографски и хабитуално по нищо не се различаватъ отъ кредните мергели (лески) изъ околността на Габрово и Трѣвна. Посоката на долчето съвпада съ посоката на една характерна въ него пукнатина, която се явно вижда на дъното на дола. Отъ тая пукнатина извира единъ съвршено постояненъ студенъ изворъ.

Възвишието *Кале-байръ* и възвишието *Казали-байръ* се състоятъ главно отъ глиnestи пѣсъчици, мергели и тѣнкослойни варовици, пластоветъ на които мѣнуватъ своята посока и падение. Въ състава на Казали-байръ взиматъ участие освѣнъ седиментарни скали още и еруптивно-кристиалинични. (Вж. прил. геолог. скица въ м-бр 1:126000). Особено заслужва да бѫде спомената тукъ масивно-кристиалиничната скала, отъ която състоятъ: полите отъ същото възвишение при мѣстността „св. Петка“ и не голѣмото възвишение, наречено „*Вѣрзунѣтъ*.“ Тая скала има гранитична, на мѣста пегматитична структура и е повръхностно силно разрушена. Точното детерминиране и подробното описание на тая скала, както и на другите, ще бѫде дадено въ петрографическото описание на скалитѣ отъ околността на топлите извори при Сливенъ. Съверозападното разпространение на въпростната масивно-кристиалинична скала се ограничава отъ дебело насипаната глиnestопѣсъчлива, разлата и обръната къмъ С.-И. дилувиална долинка, която се за-